

úvodník

ÚVODNÍ SLOVO VEDOUCÍHO REDAKTORA

Vážení kolegové, vážené kolegyně, milí přátelé a čtenáři, s pomalu se blížícím koncem roku držíte v ruce poslední číslo (2017/6) časopisu Česká a slovenská psychiatrie. Cítím jako svoji milou povinnost Vás v tomto posledním úvodníku pozdravit ze své nové funkce v časopise a shrnout důležité věci, které se během odcházejícího roku v časopise udály.

V lednu roku 2017 předal doc. MUDr. Martin Anders, Ph.D., šéfredaktorství a stal se zástupcem. Po více než 10 letech jeho úřadování a po minimálně stejně dlouhé době úřadu jeho předchůdce, doc. Františka Faltuse, se na této pozici objevila žena. Prý prvně v historii časopisu... O to větší je pro mě převzetí „šéfredaktorské štafety“ ctí a výzvou.

Doc. Anders za dobu svého působení dosáhl několika zásadních a revolučních změn. Došlo k redukci počtu čísel za rok a k vydávání dvojčísel časopisu, tedy celkem šest čísel ročně. Důvody této změny byly čistě ekonomické. Druhou zásadní změnou byla změna nakladatele. Inzertní, výrobní a nakladatelskou činnost převzala společnost Galén. S tím došlo ke grafické změně obálky a úpravy typografie stránek do podoby, jak ji vidíte dnes. Časopis zůstává stále pod vydavatelskou patronací České lékařské společnosti JEP. Společnost Galén je z mé roční zkušenosti vysoce profesionální společnost s dobrou znalostí prostředí lékařských časopisů a literatury a schopností výborné, profesionální spolupráce. Další záslužnou provozně-technickou záležitostí, kterou chci zmínit, je, že od roku 2005 lze najít časopis v kompletní podobě v elektronické verzi na internetových stránkách. Do té doby byl dostupný čtenářům pouze v tištěné podobě. Tímto se zpřístupnil a vešel v patrnost všem zájemcům, nejen předplatitelům.

Časopis je indexován v Seznamu recenzovaných neimpaktovaných periodik Rady pro výzkum, vývoj a inovace, zůstává v databázích EMBASE, SCOPUS, PsycINFO a je excerpován v Bibliographia medica Českoslovaca. Toť fakta a kusé informace.

Podívám-li se na obsahy jednotlivých vydaných čísel České a slovenské psychiatrie tohoto roku, musím konstatovat spokojenost. Poděkování patří především autorům, kteří dodávají články na dobré úrovni, s tematikou klinického zaměření, zajímavou nejen pro zkušené psychiatry, ale i pro začínající lékaře v oboru psychiatrie. Zájem podělit se o klinickou zkušenost s ostatními dokazuje větší počet velmi zajímavých kazuistických sdělení, která byla letos zařazena do tisku. Čeho je stále nedostatek, jsou články s původními výsledky. Tímto bych ráda apelovala především na mladé kolegy, a nejen na ty, aby v rámci svých výzkumů prezentovali výsledky svých prací. Stálý přebytek je naopak přehledových sdělení. Troufám si ale říci, že též díky kvalitním recenzím jsou tyto příspěvky na velmi slušné úrovni. V poslední době se bohužel čím dál více setkávám s pracemi zasílanými do redakce k tisku, které primárně slouží jako atestační materiál. Ne vždy je jejich úroveň adekvátní publikování v našem periodiku a recenzenti jsou pak nuceni fungovat v rolích doškolovacích pedagogů. Pozitivní je a věřím, že tomu tak bude i nadále, že oproti minulým letům vzrostl počet příspěvků od slovenských kolegů.

O tom, že Česká a slovenská psychiatrie „udržuje“ své dobré jméno a povědomí i v daleké cizině, svědčí příspěvky ze zahraničí, které i během tohoto roku dorazily do redakce k tisku. Ráda bych zmínila souborný článek prof. Maxe Finka z USA na téma „Katatonie: často se vyskytující klinický syndrom, rozpoznatelný a léčitelný“ (v čísle 2017/2). Popisuje nejprve klinickou symptomatologii v historickém vývoji až po zařazení do kontextu klasifikačního systému DSM-5, pak následuje podrobný popis léčby této diagnostické jednotky. Ve stejném čísle, shodou náhod, se v rubrice „Dopisy“ nachází další příspěvek dlouholetého spolupracovníka, čechoamerického psychiatra žijícího též v USA, Georga O. Křížka, M.D., tentokrát s psychiatrickým rozбором Goetheho básně: „Psychiatrický pohled na světoznámou báseň ERLKÖNIG z roku 1782“.

Psychiatrii hýbe reforma. Je to patrné z většiny úvodníků, které byly letos v časopise publikovány. Z předposledního úvodníku (v č. 2017/5) o „aktuálním stavu reformy“ je zřejmé, že po dlouhé fázi teorie a příprav byla zahájena fáze realizace reformy psychiatrické péče. Lze již zcela nepochybně konstatovat, že jsou postupně schvalovány a zahajovány jednotlivé projekty reformy a díky odborné společnosti budou nemalé finanční prostředky z evropských fondů čerpány právě ve prospěch psychiatrie. V očekávání nového roku je dále 11. revize Mezinárodní klasifikace nemocí (MKN-11; úvodník v č. 2017/4), a jak apeluje úvodník v č. 2017/3, nemělo by se zapomínat ani na vzdělávání mladých lékařů.

Na závěr bych chtěla poděkovat všem čtenářům, příspěvatelům, autorům a recenzentům za přízeň, důvěru a zájem, které časopisu prokazují, a přát nejen jim, ale i sobě, aby tomu tak bylo i nadále. Doufám, že ve své funkci nezklamou a po svém již předchozím desetiletém působení v časopise ve funkcích technické redaktorky a zástupkyně vedoucího redaktora bude moje budoucí konání ku prospěchu tohoto periodika.

V úplném závěru přeji všem klidný adventní čas, krásné svátky vánoční, do nového roku hodně zdraví a úspěchů a pro časopis dostatek kvalitních příspěvků.

*MUDr. Eva Kitzlerová, Ph.D.
vedoucí redaktorka*